

CHESTIONARUL TEATRUL AZI

Pentru prima dată am cumpărat «Teatrul azi» (nr. 3) din foaierul Teatrului «Nottara» — mai mult întâmplător — și trebuie să mărturisesc că nu m-a atras foarte tare. Mai târziu — și tot întâmplător — am găsit numerele 7-8 și 9-10*, devenind apoi o cititoare fidelă a revistei dvs. Numerele următoare le-am procurat de la difuzori particulari (după îndelungi căutări) și de la redacție.

Nu știu exact ce înțelegeți prin publicistica teatrală. În general citesc articolele apărute săptămînal în «România literară» (cronică teatrală) și «Literă, arte, idei» care cuprinde interviuri și informații extrem de interesante cu și despre oameni de teatru; în rest — articole ocazionale în «Contrapunct» și (chiar) din cotidiene.

Mă interesează în primul rînd cronică dramatică și informațiile externe; vă rog să publicați mai multe informații în cadrul rubricii «Scena lumii!» Consider benefică publicarea unor opinii diferite în legătură cu același spectacol. Un singur lucru ar fi de reproșat: faptul că aceste cronici apar cu o mare întârziere față de data cînd a avut loc premiera; dar, probabil, această problemă o veți rezolva în timp.

V-aș sugera să rezervați un spațiu mai mare interviurilor, precum și lărgirea cercului celor intervievați (actori și regizori mai tineri, despre care se știe foarte puțin și, în special, personalitățile marcante ale vieții teatrale). Nu vreau să vă critic, dar (trezind peste faptul că revista nu conține nici un interviu cu Liviu Ciulei sau Andrei Șerban) mi se pare inadmisibilă lipsa unui interviu și a unor informații mai vaste în legătură cu Peter Brook.**

Găsesc foarte bună ideea publicării acelor fragmente din jurnalul lui Alexandru Tatos și pe cea a introducerii «Avanscenei».

Grafica mi se pare foarte bună.

Apreciez în mod deosebit articolele semnate Cristina Dumitrescu și Marian Popescu. M-a impresionat articolul lui Dumitru Solomon — «Nu avem nevoie de teatru».

Merg la teatru cam o dată pe săptămîină (chiar mai des dacă am ocazia) și urmăresc programul T.N.B., care (cred eu) în ciuda acestei avalanșe de premiere a reușit să mențină un nivel ridicat al calității.

Nu mă interesează un anumit fel de spectacole. Totuși, l-aș cita aici pe Andrei Șerban care spunea: «Mă interesează piesele care dau speranță: nu o speranță idioată și un optimism naiv, ci o senzație de energie».

Cred că revista poate contribui la învierea vieții teatrale, cu condiția abordării unei critici care să fie în primul rînd obiectivă, și apoi constructivă, creativă, care să contribuie la afirmarea realilor valori (chiar dacă se îndepărtează de «tradiția teatrului românesc») și respingerea categorică a non-valorilor. În caz contrar, pot

— Cum v-ați procurat revista (abonament, chioșc de difuzare a presei, difuzori particulari)?

— Urmăriți cu oarecare regularitate publicistica teatrală?

— Ce articole v-au interesat în mod special în revista noastră? (interviuri, cronică dramatică, informațiile externe).

— Aveți de formulat observații cu privire la: opiniile exprimate, stil, ilustrație, grafică?

— Apreciați în mod deosebit contribuțiile unui anume autor?

— Ce subiecte ați dori să trateze revista?

— Cît de des mergeți la teatru?

— Urmăriți programul vreunui anumit teatru?

— Ce fel de spectacole v-ar interesa astăzi?

— Credeți că revista noastră ar putea contribui la învierea vieții teatrale din țară? În ce fel?

— Aveți intenția să vă abonați la revista? (În cazul în care doriți s-o faceți, poziția revistei în catalogul de abonamente este 116.)

— Ce ocupație aveți?

— Numele și adresa dvs.

Vă rugăm să răspundeți la chestionar pe adresa redacției: «TEATRUL AZI», str. Constantin Mille nr. 5—7—9, cod 70701, București. Completarea rubricilor nume și adresă este necesară numai în cazul în care doriți ca opiniile dumneavoastră să fie publicate în revistă sau doriți să vi se răspundă personal, în scris.

exista două reacții: să se ajungă fie la un teatru fals, artificial, fie la ignorarea opiniei dvs.

În același timp trebuie să încercați a atrage un număr cît mai mare de cititori (totuși sugestia de a o face mai accesibilă nu mi se pare cea mai potrivită). În acest sens v-aș propune distribuirea revistei în special în foaierele teatrelor și chiar la agențiile de bilete. Nu intenționez să mă abonez la revistă.

Consider că munca pe care o depuneți pentru ca această revistă să existe este un gest admirabil, în condițiile în care (cred că) s-ar putea să aveți senzația că vorbiți în gol. Dar desigur (și) aceste scrisori vin să infirme presupunerea mea.

Vă doresc mult succes în continuare pe acest drum pe care ați pornit.

Mă numesc Rucsandra Ghișescu și sînt elevă la Liceul «Mihai Vi-teazul».

Adresa: Șos. Iancului nr. 33, bloc 105 A, sc. A, et. IV, ap. 14, sector 2, București. (cod 73376).

P.S.: Am aflat că nr. 7—8 cuprinde un interviu cu Liviu Ciulei (felicități).

25 noiembrie 1991

* E vorba, evident, de nr. 7—8 și 9—10/1990

** Interviuri și informații în legătură cu Liviu Ciulei, Andrei Șerban și Peter Brook în nr. 7—8/1991.